

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de perseuerantia virtutum. cap. 26.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

De perseverantia virtutum. Ca. xxvi.

i. Cor. 9.

Gala. 6,
2. Thei. 3.

Pro. 31.

Cum autem omnis capeendarum virtutum labor in casum cederet, nisi ex p̄sidio perseverantia foret, hoc veluti opportuno dictarum dicendarumq; rerum loco eam inserere operæ p̄cium erit, vt qui hactenus digne laudabiliterque versati sunt, intelligant neque deinceps sibi cessandum, donec ad finem usque peruentum fuerit, qui enim perseverat usque in finem hic saluus erit. Ad perseverantiam nos hortatur Apostolus, cum ait: Omnes quidem currūt, sed vnus accipit brauium, sic currite, vt comprehendatis, Frustra enim præpeti fertur cursu, qui antequam metam attingat, victus lassitudine subli sit. Frustra bene cœpimus, nisi & bene finierimus. Naufragiū patiatur necesse est, qui quāuis recto cursu suisque ventis diu nauigarit, ante cum ipsa naui in Syrtib. vel in latentibus hæsit saxis, quam ad portum est perductus. Postremo neque fabri, neque architecti, neque cuiusquam artificis opus, nisi cum perfectum fuerit, iure ac merito laudari p̄t, tunc demum de illo probe prudenterque iudicatur, cum iam omni ex parte cernitur absolutum. Ita neque nobis proderunt sanctioris vitæ initia, si cœptis non responderit finis: si (vt quidam ait) mulier formosa superne destinat in piscem. Idcirco Apostolus: Bonum facientes (inquit) non deficiamus. Et iterum, Nolite deficere beneficientes. Audi quid præterea tibi Salomon sapientissimus de muliere forti, id est, anima constanti & in proposito boni honeste q; firma, in q; cor viri sui Christi domini confidit, nobis exponat ac prædicet. Reddet inquit ei bonū & non malū. Qui enim deū timet, qui que beneficiorum eius est memor, ne ingratitude arguatur, p̄ bono reddit bonum: & quoniam non est satis vel diu reddidisse, nisi semper reddas continuo subiunxit, Omnibus diebus vitæ suæ. Vis nosse talis animæ q; sit merces, Non exstinguetur inquit, in nocte lucerna eius, non timebit a frigoribus niuis, fortitudo et decor indumen-

tum eius, et ridebit in die nouissimo, hoc est, cum potentissimi quondam reges nudi ac debiles ante tribunal iudicis ingenti timore trepidabunt, illa tunc in Christo exultabit & ridebit, iam certa de præmio ipso, de quo dicitur: Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera eius. Opera utique in quibus perseverauit, in ipso paradisi ingressu extollant illam, & spiritibus angelicis beatorumque coniungant choro, ut quæ indefinenter deo seruiuit, iam indefinenti felicitate perfruat. Quis est, qui dum tantæ mercedis magnitudinem æstimat, laboris sui tædio afficiatur? & non potius semper se minus fatigari agnoscat, quam ut mereri possit quod sibi sperat. Attende igitur non solum ea quæ recepisti, sed etiam quæ promissa sunt, & demum in eo quod bene cœperis, perpetuo perseverabis, pariterque cum Zacharia sacerdote in euangelio dices: Seruiamus illi in sanctitate, & iustitia coram ipso omnibus diebus nostris. Lucæ. 1.

Primo quidem in fide perseverandum est, ne labescente fundamento, quicquid superædificatum fuerit, corruat. Nam sicut fides absque operibus mortua est, ita opera sine fide vana sunt, et licet temporaria mercede non fraudentur, æterna tamen remuneratio ne priuantur. Fidei autem perseverantiam Iohannes apostolus nobis commendat, dicens: Quod audistis ab initio, in vobis permaneat: quia si in vobis permanserit, quod audistis ab initio, & vos in filio & patre permanebitis. Dominus etiam in Apocalypsi, Esto fidelis inquit, usque ad mortem, & dabo tibi coronam vitæ. Deinde in spe quoque perseverandum est, ut sicut per fidem, ita & per spem habitet in nobis Christus. Habemus enim Apostoli testimonium affirmantis nos esse domum Christi, si fideliā & gloriam spei usque ad finem firmam retineamus, 1. Iohan. 2

Postremo in charitate etiam assidue est versandum, quia deus charitas est, & qui manet in charitate, in deo manet, & deus in eo. Ab his ergo tribus virtutibus nunquam est cessandum, quia certissimum vinculum sunt, quo deo coniungimur & copulamur, nunquam ab illo recessuri, si in his vitam finire contigerit. Hebr. 3

- virtutes nequaquam esse otiosas noueris, quem in deum credit, & in deo sperat, & deum diligit, hic quotidie agere studet, quicquid ei gratum acceptumque fore confidit. Ad fidem in oratione, semper patiens in aduersis, in omnibus dei mandatis perpetuo se exercens. Quantum autem in offerendis precibus perseverare prodest, testis est Chanaanæ mulier, quæ repulsa non recessit, despecta sustinuit: & dum suppliciter orando perseverat, facta est voti sui compos, dicente domino, Fiat tibi sicut vis. Testis est Barthimæus cæcus, cuius perseverans clamor oculos ei quos non habebat, impetrauit. Increpabatur ut taceret, tanto ille magis clamabat, Fili David miserere mei, ab hac precatione non cessauit, donec visum recepit. Testes sunt & Apostoli, de quibus est scriptum, Omnes erant perseverantes vnanimiter in oratione cum mulieribus, & Maria matre Iesu & fratribus eius. Denique testis est ipse saluator noster & dominus, qui ut precibus instare suo nos doceret exemplo, & pernoctasse in oratione dicit, & factus in agonia prolixius orasse. Quantum præterea ærumnas laboresque & cuncta seculi huius incommoda æquo animo semper tolerare iuuat, ipsi idem Christi discipuli nobis documento sunt, quibus ipse dixit, Vos estis qui permansistis mecum in temptationibus meis, & ego dispono vobis, sicut disposuit mihi pater meus regnum, ut edatis & bibatis super meam meam in regno meo, & sedetis super thronos duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. Ad hæc omnino necessarium est, si salui esse cupimus, ut in omnibus dei præceptis perseveremus, cauendo illa quæ verentur, quæ iubentur faciendo. Beatus est qui cum psalmita dicere potest, Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore. Et iterum, Custodiam legem tuam semper & in seculum seculi, Difficile est profecto pro omni vitæ tempore eundem se præstare, & in nullo deficere. Quoties ergo aliqui diuerticula patris fragilitas, quam cito fieri potest, ad iter ceptum redeat nondum peni-
- Matth. 15.**
- Mar. 10.**
- Actu. 1.**
- Lucæ. 6.**
- Lucæ. 22.**
- Lucæ. 22.**
- Psal. 118.**

ius labefacta virtus, ne longiore deuiatione aberranti-
 bus vix vlla in viam redcundi potestas sit, postquam
 præsentium voluptatum delectatio vsum fecerit, vsus
 habitum, habitus naturam. Nec tamen si hoc accide-
 rit desperandum erit. Nihil est ita induratum, qd tun-
 dendo non infringat pertinax opera. Steriles campos
 assiduus agricolæ labor fœcundos reddit. Infructuose
 quoque arbores in pomiferas mutantur solerti insitio-
 ne. Displicere tibi incipiat, qd patre tuo relicto in regio-
 nem abierts longinquam, & ad reditum te para. Volen-
 ti atque conanti pieras aderit diuina, manumque porri-
 get, & te a malis liberabit ne pereas. Ex pecude tandē
 in hominem versus, in his quæ dei sunt assuescere inci-
 pies, assuefactus pscuerabis, pscuerans vinctes, victor
 coronaberis. Talē se Paulus apostolus exhibuerat cū di-
 ceret: Bonum certamen certavi, cursum consummaui,
 fidem seruauui, de reliquo reposita est mihi corona iusta-
 tiæ, quam reddet mihi in illa die iustus iudex, non so-
 lum autem mihi, sed & omnibus qui diligunt aduentū
 eius. O felicem illius perseuerantiam, cui in fine cum
 Paulo sic gloriari licebit, & cū eodem sic sperare. Huic
 perseuerantiæ virtuti contrarium vitium est animi in-
 constantia volubilitasque mentis: quæ quam fugienda
 sit, docere ope diuina fretus nunc entar.

2. Tim. 4.

De leuitate ad vitia relabentium.

Cap. XXVII.

Perniciosa quidem res est, de proposito vitæ ho-
 nestioris decidere, & ad voluptariam rursus cō-
 uerti, de bono malum fieri, de iusto iniustum, de
 innocente peccatorem, & felicitatis futuræ spem in me-
 tum commutare pœnarum. Ad cum igitur qui talis est
 nunc nostra conuertatur oratio. Diabolo & pompis e-
 ius renunciaueras, ad ecclesiā cōfugeras, castitatem, hu-
 militatem, paupertatem, pffessus fueras, vt te dei seruu
 exhiberes, cur iteꝝ cōtempta desideras, relicta repetis,
 ad seculū vñ fugeras reuerreris, & mortiferis eius de-